

Straffeart. Jeg tillod mig igaar lige over for det ærede Mindretals Udtalelser i Betænkningen at bemærke, at jeg ikke troede, at hvad der var sagt der om Citeringen fra min Side af den tydske Straffelov, var berettiget. Jeg tillod mig at udtale, at det ærede Mindretal visnok havde overset, at den tydske borgerlige Straffelov indeholdt en lignende Straffebestemmelse som den, der findes i den militære Straffelov i Form af Nedsættelse i de Meniges 2den Klasse. Det ærede Medlem har idag givet Thinget en Udagt over Bestemmelserne i den tydske borgerlige Straffelov og har tillige udtalt den Formening, at min Anskuelse visnok var begrundet i en mindre rigtig Opfattelse af den tydske borgerlige Straffelovs Bestemmelser. Jeg er meget villig til at bøte mig for Juristers Dom paa juridiske Omraader, men jeg tillader mig dog at tro, at der er en vis Forbindelse mellem Bestemmelserne i den tydske borgerlige Straffelov om Tabet af borgerlige Ærerettigheder og Bestemmelserne om Tabet af Nationalkokarden og de Bestemmelser, der findes i den tydske militære Straffelov om Nedsættelse i de Meniges 2den Klasse. Det ærede Medlem søgte at vise, — for saa vidt jeg var saa heldig at forstaa ham rigtig, — at Bestemmelserne i den tydske borgerlige Straffelov om Tabet af Ærerettigheder fandt et tilsvarende Udtryk i den danske borgerlige Straffelov i Betegnelsen af Forbrydelser, der vare vanærende i den offentlige Mening, og han lagde særlig Vægt paa, at Tabet af disse Rettigheder efter den tydske borgerlige Straffelov kun bliver idømt i Forbindelse med andre Straffe. Jeg tror ikke, at man kan faae dette til at gaa op for den almindelige Bevidsthed, at disse Bestemmelser i den tydske borgerlige Straffelov og Bestemmelserne hos os om Forbrydelser, som ere vanærende i den offentlige Mening, ere ens betydende; hos os vil man altid anse en Nedsættelse i de Meniges 2den Klasse og Tabet af Nationalkokarden for at være en Straffeart, som man ikke kjenner til paa den borgerlige Omraade, og det er af denne Grund, at jeg finder det urigtigt at indføre denne Straf i Hæren. Jeg er endog villig til at gaa et Skridt videre, idet det efter min Anskuelse vilde være fuldkommen forsvarligt, om man, selv om en saadan Straffeart fandtes i den borgerlige Straffelov, vægrede sig ved at indføre den i Hæren. Det ærede Medlem omtalte tillige, at Forlaget om Nedsættelse i de Meniges anden Klasse alene gaar ud paa at anvende den for militære Forseelser. Jeg tror ikke, at dette egentlig kan faaes ud af det stillede Ændringsforslag. Se vi hen til det Ændringsforslag, som er stillet under Nr. 23, saa hedder det der: Nedsættelse i de Meniges anden Klasse anvendes ligeoverfor de Overtrædelser af militære Tjenesteplichter, for hvilke denne Straf særligen er foreskrevet (jfr. §§ 68, 69, 83, 84, 87, 94, 98, 103, 166, 168, nemlig

Feighed, Rønning, Oprør, Mytteri og Tyveri paa militær Post.) Det er ganske vist, at dette er rent militære Forbrydelser, og det vil være i Thingets Grindring, at jeg ved tidligere Forhandlinger om Straffeloven, ikke har stillet mig bestemt mod en Anvendelse af Nedsættelse i de Meniges anden Klasse for visse militære Forbrydelser, og navnlig for Feighedsforbrydelser, begaaede i Felten. Men nu kommer det andet Afsnit af den foreslaaede Paragraf, og deri hedder det: „Den kan endvidere anvendes paa menige Krigsmænd, der, efter forud i deres Tjenestetid at være straffede enten mindst 2 Gange ved Fængsel i første Grad eller mindst een Gang med Fængsel i anden Grad, paany gjøre sig skyldige i betydeligere Pligtovertrædelser. Nedsættelsen i de Meniges anden Klasse kan da efter Omstændighederne enten træde i Stedet for den ellers forskyldte Straf eller bewirke et passende Afslag i denne.“ Jeg tror ikke, at dette Stykke af Paragrafen kan udtages saaledes, at Nedsættelse i de Meniges anden Klasse kun anvendes for militære Forseelser. En Forbrydelse, som man jo ikke kan betegne som en særlig militær Forbrydelse, men som tværtimod alene ifølge Benævnelsen maa være en borgerlig Forbrydelse, er Tyveri, og denne Forbrydelse vil jo efter Paragrafens Affattelse utvivlsomt kunne medføre Nedsættelse i de Meniges anden Klasse. Jeg for mit Vedkommende stulde, naar jeg overhoved kunde gaa ind paa Straffearten, ikke reise nogen Indsigelse imod, at den anvendtes for Tyveri; men ved at anvendes for Tyveri, begaaet af Militære, kommer jo netop det Misforhold frem, som jeg ved tidligere Leiligheder har tilladt mig at frembringe for det høie Thing, nemlig, at den Mand, som kommer lige ud fra Band- og Brødstraffen, inden han indtræder i sin militære Tjeneste, har Ret til at gaa med Nationalkokarden, medens Kammeraten, som har begaaet Tyveri i militær Tjeneste, mister Kokarden. Det ærede Medlem udtalte tillige, at alle de Officerer, med hvem han havde talt, havde udtalt sig for Bibeholdelsen af denne Straf: Nedsættelse i de Meniges anden Klasse. Jeg skal for mit Vedkommende her tillade mig at udtale, at af de Officerer, jeg saaledes tilfældigvis har talt med om Bestemmelserne i den militære Straffelov, have ikke saa udtalt sig for Bibeholdelsen af Nedsættelse i de Meniges anden Klasse, medens mange bestemt have udtalt sig imod denne Straf, og jeg skal tillade mig at gentagde i Grindringen, hvad jeg igaar oplyste, at den Kommission, der under 30te August 1870 blev nedsat for at tage det da udarbejdede Straffelovsforslag under Behandling, i sine Bemærkninger til § 8 udtaler sig saaledes: „Kommissionen finder det fuldstændig begrundet ved de til Lovforslaget knyttede Motiver og anser det stemmende med Hærens sande Interesse, at legemlige Straffe og Nedsættelse i de Meniges anden Klasse ikke optages blandt Straffene i Lov-